

εας προπύργιος, super regionem speculantes. Et quoniam Archidiaconatus plerumque fuerant, ut hodieque multi, *præposituris* annexi, ideo vocabantur *Probstheien*. Verbum vetus *Waffheit* hodie obsoletum est adeo, ut siquis per indignationem, aut vilipendiam Clericum vocaret *Waff*, *injuriarum* conveniri posset.

EX GRAMMATICA LL. LATINA.

In l. 36 ff. de *condict. indeb.* servus cujusdam insciente Domino *magidem* commodavit.

Q. Quid hinc est *magis*?

ædet *Glossa*, esse *tabularium*, seu *schacherium*: quid intelligat barbara, nescio: rectius dixisset *subalterium*. Evolve *magis Budæum* annot. in *Pandect.* pag. 344. ubi *Ful. Pollux* *magidem* refert inter *coquinaria instrumenta*, aitque, *maetram* (Treviris *eine Mul*, aliis Germanis *eine Multe*, ein *Backtrog*) appellari & *magidem*, & *scapham* (*eine Mulder*) vas ligneum in quo farina subigitur: sed non credo convenire huic legi. *Orbicularium* teneo *instrumentum* esse, quod vocat ex gallico *rondeillum*, sed non *coquina*, ejusmodi habent *pistores dulciarii*, *Zartenpfanne*; potius autem *lancem rotundam concavam*, que *mensis* apponitur, in modum *lancium* illarum, in quibus paratur *lactuca*, offeruntur *cremores*, *faræ* &c. quas tamen *lances* cum *platella* (ein *Plättel*) non confundo, utpote, quæ *magis plana* est, quam *magis*: *Plinius* lib. 33 cap. II. hinc applico, referentem, quod *Fenestella*, qui obiit sub Principatu *Tiberii Cæsaris*, narret, *tympana* se juvene appellata fuisse *stateras*, & *lances*, quas antiqui *MAGIDAS* appellaverant, utique *argenteas*, de quibus loquitur *Plinius*, luxum vasorum mensalium apud Romanos describens. *Lancem* quoque ex lamina, cupræve profundam, cui *mercatores salem ponderandum* immittunt, rectè vocaveris *magidem*; item omne *pelvium* (der *Becken*) genus.

EX LATINITATE DECRETI ET DECRETALIIUM GREGORII IX.

I. In cap. 1. §. *una verò* de *Summ. Trin.* ponitur: *TRANSSUBSTANTIATIS* pane in *Corpus* & *vino* in *Sanguinem* potestate *divinâ*: adde in cap. 6. de *celebr. Missar.* *transsubstantiavit*; barbarè id quidem, attamen apprime catholicè, ut significaretur *conversio totius substantiæ panis & vini* in *Corpus & Sanguinem Christi*, remanentibus solis speciebus, non *conversio solius formæ in aliam*, remanente eadem materiâ.

II. In cap. 2. de *consuet. traditio agri*, *Ecclesiæ* cuidam *oblatus*, in *Daniâ* fiebat

febat per
lo involu
cabatur v

x. E
ficabat; f
bat; erat;
Tom. I. I
einen ande

III. S. Aug
donant, m
hi venatore

x. Pogi
nates erga
admin. rer.
per compes

* Juri
rior aute
ille verb
manus fu

I. Frequens
munio

II. Hoc cas
torie rep
fortum id
ego non se

III. Constanti
vi q̄ poscit.

IV. Julianus
git in l. i
tis exceptio
datur.

fiat per *scotationem*, nempe portiuncula terræ de agro tali panniculo involuta tradebatur Prelato, aut ponebatur super altare: cur vocabatur vulgariter *scotatio*?

R. Erat *traditio symbolica*, per glebam à fundo ablatam, quæ hunc totum significabat; per hanc fundus ipse *scorabatur*, i. e. è manibus offerentis in alias transibat: eratque *scorari* verbum affine verbis: *afestucare*, vel *effestucare*, aut *merpire*, Tom. I. H. D. T. in indice juridico onomastico, *sich eines Guts enterben, und einen anderen damit beerben*.

III. S. Augustinus relat. in *can. 8. dist. 86.* ait: *qui VENATORIBUS donant, non homini donant, sed ARTI NEQUISSIMÆ.* Qui erant hi *venatores*?

R. Pugiles erant temerarii, in circo, vel amphitheatro eum feris bestiis decertantes erga mercedem vel honorarium. *l. 1. §. 6. ff. de postul. junct. l. 4. ff. de admin. rer. ad civit. pertin. & l. 122. pr. ff. de leg. 1.* Non erant illi *venatores*, qui per campos & sylvas insidiantur feris, *

* *Incidens grammaticum*: Trevis ait: *venator*, ein *Jäger*, Germanus superior autem ein *Jäger*: quinam melius? R. Trevis. Hic dicit: *er jägt mich*, ille verò: *er jagt mich*, cursum me insequitur fugans: quis rectius? R. Germanus superior.

EX JURE CIVILI.

Ad Tit. XL lib. III. Cod.

- I. **F**requens in judiciis est *confortium litis*, i. e. eorum, qui habent communionem causæ in judicia deductæ.
- II. Hoc casu *unus confortum agens solus pro parte suâ* non poterat *dilatariè* repelli hac exceptione: *sunt & alii præter te: & dum unus confortum ut reus conveniebatur, non poterat se tueri hac exceptione: ego non sum solus, habeo confortes cause.*
- III. *Constantinus senior A.* autem sustulit hoc jus in *l. i. C. Theod. de domin. rei q̄ possit.*
- IV. *Julianus A.*, vulgò dictus *apostata*, patruum sui *Constantini* legem abrogavit in *l. i. h. t. Explosis atque rejectis præscriptionibus*, i. e. prædictis exceptionibus, *agendi, vel respondendi licentia* * pro parte *pendatur.*